

C 648: 13-33

J. H. Eukon antisto

Kirjenvaihto Hugo Zilliacuksen

kanssa

Kirjetoimitus

2.2. 1896 (postileima)

2.2. 1897 (yhteensä Eukon
kanssa)

29.4. 1898

17.6. 1898

29.6. 1898

26.7. 1898

7.8. 1898

20.9. 1898

24.10. 1898

5.11. 1898

16.12. 1898

1.11. 1904

1 kpl. ei päivitystä

60 Vuotiseen Rehtoriin
 (Post festum)
 Olet ihminen tahtanut
 olla vaari, —
 Sepä korkeinta on mitä
 voimmekaan —
 Hyvä kunnoppali, vilpittömä
 virkamies —
 Sitä oppilassikin tunnetaan
 ja ties.
 Nyt ystäväpitäisi ystäviä
 Joo veikeitä vitsiäsi,
 Joo luvotteita, hienoa,
 mielheviä!
 Kuin veistänyt toitaikin Käp.
 Nyt vuoria kuuksikymmeniä
 tä täytät
 Ja — luntapa — reippaalla
 vielä näytät —
 Hopäiviä nüttele kauvan!
 Ja, niinkuin, Väikinkin aiti
 Käy suorana mielenä pyytöksi
 Ja ilmautuu pönkkää laulaksi
 Veljellisesti J.H.G.

1) Ota Hugo, poika Hugo, 3/2 96
 Kaksi miestä mielhevästä,
 Pyyhkäätte pyytöpäiviä
 Nimipäivienkin perästä,
 Teräsmieli mielheksuame
 Saamelaisessa asussa!

Heikki ja Eero Erämaa

2) Tampere 3/2 97.

Heikki se kättä helisevästä
 Onnesta säkkinä suvittamasta,
 Kättä Hugo, Väinö, Ulla,
 Kaikkia kolmea helppaan.

Hugo Rehtori reippaasti
 Tait'edes miinkuin tähänkin aiti
 Nuorisoon nousua ohjattom
 Väinän luureen täistaloon!

J.H.G.

UNION POSTALE UNIVERSELLE
CARTE POSTALE
FINLANDE

POSTKORT
FINLAND.

POSTIKORTTI
SUOMI.

K. Herran Lektorin Hugo Lillius

Viipuri.

Sida för adressen — Osoitteen puoli. — Côté réservé à l'adresse.

UNION POSTALE UNIVERSELLE
CARTE POSTALE
FINLANDE

POSTKORT.
FINLAND.

POSTIKORTTI.
SUOMI.

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО.
ФИНЛЯНДИЯ.

K. Herran Rehtori Hugo Lillius

Viipuri.

Sida för adressen — Osoitteen puoli. — Омопона для адреса. — Côté réservé à l'adresse.

UNION POSTALE UNIVERSELLE
CARTE POSTALE
FINLANDE

POSTKORT.
FINLAND.

POSTIKORTTI.
SUOMI.

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО.
ФИНЛЯНДИЯ.

K. Hra Rehtori Hugo Lillius

Viipuri.

Sida för adressen. — Osoitteen puoli. — Омопона для адреса. — Côté réservé à l'adresse.

Meran, Gratsch, Villa
Thalysia.

29 p. huhtik. 1898.

Hypä Weli Rehtori!

Sivon oikein arvosit, että
kieman hämillein hyvästyi
ja hyvillein hämmästyin, kun
sain kirjeen mieheltä, jolta
sitä uskalsin kaikkien vä-
kumman odottaa. Tati Plebden
mora tuli samalla kertaa, m-
ta siihen vilkkailematta n-
sin ensi työpäiväni kirjeesi sivon
yhdessä henkäyksellä ja seisa-
lun. Hyvin kiitollinen siitä
sitten sinulle olen. Se tuli min-
tään klo 9 aamulla tänne

Gratschin kylään Vika Tra-
fysian ^{kaupungista} 20 minuutin jaksossa
kan päihin, jossa nyt koko
viikon päivät olen elustellut.

Täällä on maalais-elämä, nautty-
jen ja hedelmällisyyden keskellä,
liikettä viinimäkeä. Ikkunasta
^{ja kerkusta} näen isokkaan nauttypuutarhan
yli kaupungin ja sen takana
viini- ja viljaintaist vuoret.

Sivon puutarvin mukaisesti
voin minä joka päivä kävellä
"pää" kukkaiden ja ruusujen
sillä juuri näitä aikoja kaikki
täällä kehottaa täydessä kus-
kassa, jopa hedelmääkin
pääruuat tekevät. Viiniköyry
nös vaan ei kukaan, kesken
aumenton vasta lehtikin, mutta
sekin tietänee että viinasti hy-
vä hedelmä tulee. Elokun-
alulla kuulutettiin sentään jo

myönteisen ja syönteisen ensi rypä-
leet.

Sinä kerrot, että tie ei mitään
on juomalakko tekeillä. Niin olen
minäkin sanomista lukeut. Se
ei kuitenkaan vaikuttanut, että
minäkin viime sunnuntai-
alkeen olen ainakin välillä
pitänyt. Kuvassain näet, että
kun 4 litraa pari kolme ker-
taa päivässä atriain mukana
tähäläistä pöytäviiniä tähti-
läisen tavon mukaan nautti-
min hermoni rupeivat jaks-
maan entistäkin monomunien,
että unesta takonut tulla
mitään. Kuitenkin olen tähä-
käisten rouvienkin nähnyt
atriain kanssa puolikin litraa
sivon keveästi nauttivan.
Vaikka minä en voi kilpaila hein

Jää peralleen. Nyt asun Tapp-
arissa Kneippiläisen lääkärin
huilassa enkä toistaiseksi
wanti uunia, niin sivallista
kuin se täällä oliskin, vaan
göt päivät ahasteleu tätä
puhdasta ilmaa ja välimitten
kneippailen, otan kylmiä kyl-
pyjä ja ajojaloja (shandulien)
astukseen. Tätä menoa ehkä
jatkan koko loppuun, että
lopultaikin tarmostuisin, sillä
viime aikoina olen kokenut it-
seni masentavan pieneksi,
raamattomaksi ja väkiväkii-
seksi enemmän kuin koskaan.
Ja kuitenkin tunnen sisälläni
kypsuneita aatteita, jotka kii-
vät nuotoa kaivotessaan. Ja mi-
nä kukaan niiden mukana.

3]

Kirjettäsi lukiessani teki mie-
leni toivomaan, että tekisitkin
ensi kesäluoksi matkan tän-
ne Meranin Kasvia tutki-
maan, uusia hupeamman
ja hyvää uunia maistelemaan.
Olen varma, että se sinulle olis-
tanger ylöskäntäväistä, että
sillä syksyllä varmaan elämän
ilosta hypähtelisit. Sillä epäi-
lemättä sinussa on runsas var-
to voimia, jotka kaipaavat ai-
nostaan edullista luontoa
karsistuaakseen ja uudistumaan.
En tunne mitään leviää täällä
tutkiaakseen olisi, mutta kyl-
tällä kosella ja monenlaisia
kasvia on, jopa kaikkien
maapallon maista: Kukaan

kalnuja, Himalajan sederiä,
Foinikian typressiä, Kivitämmä,
Kyympeläjiä (Pinus kexelsa),
Ribenbaumia, Gefatteten Le-
bensbaum, Jaapanin papuja
ja Kispellia, Italian
Buchsia pukumatta muuria
Kiipevästä, Meranin Ruusu-
ta (tuoksu-ton, Keltanen), Kolnin-
lehdestä (Choisija tervasta), Kun-
damasta ja Kirkas ja silmälehti-
sestä Jaapanin Spindelbaumista
(Evonymus). ^{tuoksu-ton} Outoja Kukkia -
minulle tietysti outoja - on hir-
veän paljon. Mutta tuossa vii-
tyllä näytävät kaikki tutuilla
suomalaisilla: leinikit, lemmi-
kit, käreheivät, apilaat, voikuk-
kat, kunninat, tervakukat, päi-
vänkakkarat, pillikeksit, puo-
lakinut y.m. jopa paju ja leppä

kin ajavarsilla tukevat oja
sortumasta. Sama pottainen
pöytä täällä kuin meilläkin.
Mutta Varmaan luonnontutkijo
tapaasi täällä paljon outoa ja
tallan pantavaa, varsinkin
meillä outoa. Tulepas Waihto-
nen heti houlusta päästyäsi,
siin odotan sinua! Mutta
kirjoita, ettei osaan lartoa.
Tässäkin huvilassa on tilaa
kyltti, uapureissa myyöskin
ja kesästä on täällä eläntö
halvempaa. Katto taimo Wä-
purista maksaa noin 120 mk
Wierin Hautajainseuran; niin
luulisin. Mutta jos sinä jo mie-
likuvitusessasi olet lüskästä
tämä maitaan tehnyt, niin ei sitä
Eteläisessä suola mitään

Kypsy - kun olen eräistä tuttu
Aistami kokemut.

Joka tapauksessa alkoon
Siuna oivineksi ilainen ja vii-
kistävä Merä. Kutoi Kirjeen
Esi. Kartat terveiseri.

Veljeni

J. H. Rukko.

P. J.

Kuvernööriä Sini täällä
et tapasi, mutta ehkä näkisit
korkeasyntyisen Meramin kre-
vin, jota minä en tiedä näke-
neeni, tai muuta maailman suu-
ruuksia, jotka täällä kuumista
kerättimättä terveystiäni etsivät.
Paitti Tirolin tyttäriä olisit täällä
tilaisuudessa ihailemaan Israelin
tyttäriä - joista Sini muistuttaa
pidit. Kaikessa kauneudessaan
Terve tuloa! Luvaa.

Montreux ²⁹/₆ 98.

Velä Arvokas!

Tänään sain kappaleen
jessimistiltä, Siunutta ja katetta,
Kirjeet; yhdessä tulivat kuin ai-
nakin vanhat Velikullat ikään.
Kuin tapinut olisit Kirjoita-
neet. Kuri Kutoi vaan Kaupunkien
ta, joka siunnaa keli vastaan, en-
nelli Velkain Vankeiksi.

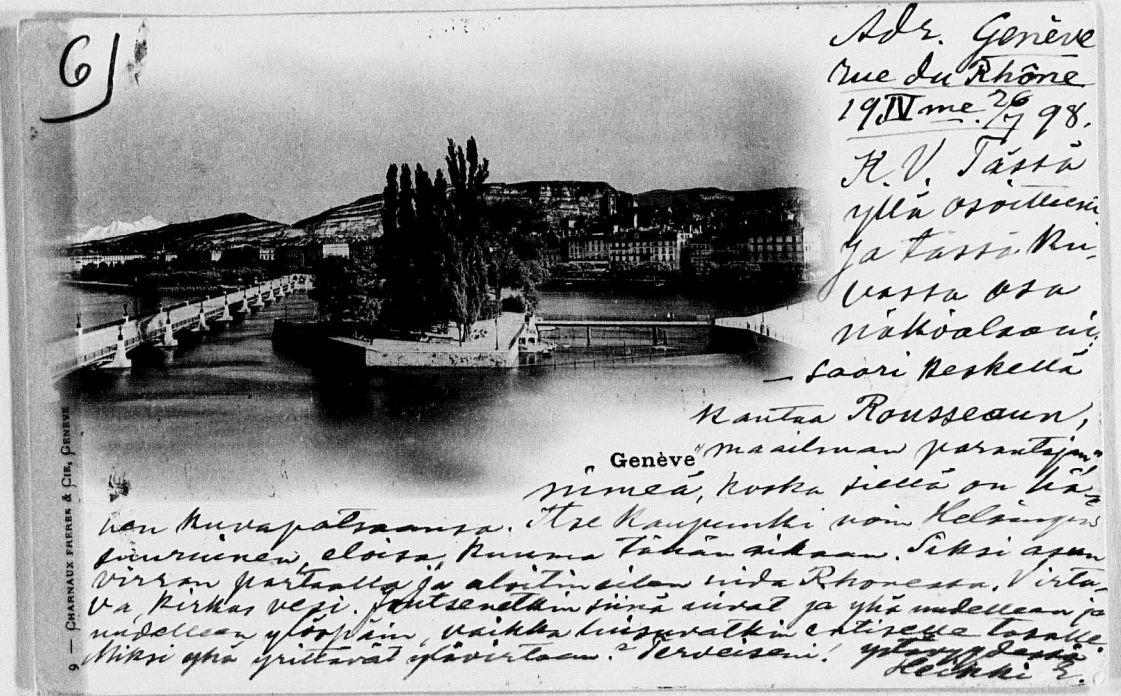
Ensiinkin Taipalsaaren ja
Savitaipaleen minä juthin ikään
olen vaildellut ensenkun nikaan
Montreux oli minua ihannuksillaan
sehoittanut - olen aina ollut vähän
sekapäinen, varsinkin muistin
puolesta. Toiseksi: Kun Sini nyt et
tullut Meramin auringon paistella -
Vaksi, niin ota Aurinko, ilma ja ve-
sikylpyjä Taipalsaareen, ensimmäistä
niin usein kuin on tarjona, toista kes-
ven, että kamaalille pitänyt ja

Enkä luule, että Simon pes-
simisnissi maailmankkaan sub-
teen pitää pötköhaansa. Eikö-
hän Simon suostunut oppilaskas-
taan koulusta lähtessään ole
Nieman kesyempiä kuin viime
tullessaan, puhumatta siitä että
kesy^{shkä} ovat vähän keuhkeliäämpää
itsellensä leipää kauhkiinsa.
Kesyttynytprään kissat ja koirat

Min ihmissien olissa, eiätökin
 siten ihmiset sivistys-olajen
 korjautuessa ja kehityessä,
 Vaikkeivät ne tietyt^ä varjotto-
 maksi tule minkään kuin au-
 tinto paitaa. Taisinaan olen mi-
 näkin jessimisti, mutta sitä en
 jaksu kauan kestää, minun toity-
 uskoa maailman ja ihmisen vä-
 hitellen jonkunverran korjautuvan,
 ainakin minkään kuin ihmis-
 siisä on nuoruutta ja elin vä-
 rinä. Miksi maalaamme, pei-
 tamme, soitamme, laulamme,
~~histeilemme,~~
 tanssilemme, ihailemme ja ka-
 kastamme? ne ovat ihanteita
 liehektivän elinvoiman ilma-
 nksia, jotka ihmisen kienompa-
 ta osaa nostavat ja ainakin
 silloin on meissä eläimkin kesy-
 pi. Miksi kasvatuksen ja kor-
 jituksen kautta pysyvämmin?
 Tietyt eri tavoin eri yksilöissä.

Minäköän en usko, että meidän
 eläisi tai sadassakaan vuode-
 -sa torni toivaasen ylettyä tai
 Andreet sinne purjehtivat,
 mutta ystävällisyydestä jo jätän
 toivomia virkeinä. Mitä en vii-
 nä tee, tekivät Andreet ja
 Pallmenit ja pallokoat meidänkin
 toivomia oman luonteenne mukaan.
 Nii tässä itsekseni tuumin, mutta
 sekin ei estä sinua toisiin tuumi-
 -suista.

Runajako sävellettyä väkijoukkoa
 kun kehottit, niin lyptikseni kirjoitin
 Merikannolle täältä kortille pienen lau-
 -sun, joka pöytäsi alppipalulla Suomen kanta-
 -ajittelussani, varsin vähäpätöinen ja lyhyt.
 Kyse on milläin kotiin nokkari kääntäen.
 Enköpökin jaa tuntea etelään yli ensi
 talven. Siis täällä talvi kausio, kun
 kesä niin on sateinen. Ja jos työkön pöy-
 -tyäen, niin pystyksen sitä ehkä täälläkin.
 Rivierassa tarjotaan minulle komeassa
 linuassa kuola ja asunto 100 mk:sta kuuk.
 -ta ensi vuoden puoleksi. puoliväliin (ensin
 lokak. puolivälistä lähtien). Kirjoitan Weik-
 -kosen vastaksi etäkö jouta vastaväitteen-
 -tä. Korttasi tervetuli itseäsi, perheesi
 ja merikannojen veljisi J. H. Eräkos.

Adr. Genève
 Rue du Rhône
 19 IV me 29 98.
 H. V. Tästä
 yllä osoitteeni
 ja tässä ku-
 -vasta on
 näköalaa ni-
 -saari keskeltä
 rantaa Rousseau-
 -n maailman parantajan
 nimeä, koska siellä on hä-
 -nen kuvapatsaansa. Itse kaupunki on Helvetin
 siunneen, eloisa, ruusua tähän aikaan. Seksi apu
 virran partaalla ja alottimien viidä Rhonessa. Virta
 on kirkas vesi. Jotseenkin siinä aivat ja yhä melleen ja
 nädelleen ylöspäin, vaikka luigevatkin etelästä tsaale
 Nii on yhä yrittävät ylävirtaan. Terveisiä! ystävällisesti
 Heikki E.

CHATELAIN FRERES & Co, GENEVE

Côte réservée à l'adresse.

Postkarte.

Carte postale. — Cartolina postale.

Nur für die Adresse.

Letto riservato all'indirizzo.

K. Herra Lyseon Rehtori

Hugo Lillia

Lappeenranta, Tsipalsaari

Finlande

Genève 7 p. 8 h. 28.

Arvoisa Veli!

Jauri nyt ensen suusta
vain kirjesi (2 piltä t.h. p. jäs.
la suuresti kiitän. Se toi min.
kanaan jotain Ilkkan saaren
tuoksusta, vaikka oltiin syysk.
kämnelinen, epäuskoinen niin
kuin ehkä tätä nykyä olt
mielen painavat. Eläin.
kän toki vielä parempien
aikojen toivossa, eiköjä
kuten ainakin osaksi ajat
ja olt parantune, ilmat
muuttune ja tulvat väisty
ne, jollei muuta niin väh.
elävai sunden torpeesta;

oukan luomontakeja sekim.
Kirjeestä näen, että olet
jassut Montreuxia läheltä.
Määni kirjettä, josta ^{kirjitystä} perin
virkistä selitin ja jo noin
Kausi sitten kirjesi johdosta
kirjoitin. Tänä myöskin sanoin
että oion jäädä talven yli
etelään, koska unthaan Vi-
kaskaan minua aivan tinnu
Kotiin Kurekda. - jos minun
ta koskaan virkänneeksi
oukaan ollut. Tuntuapa toi-
sinaan kuin minä en mi-
nistään oikein kykeneisi ja
kelpaisi minun kuin Kutyk-
sinaan ja turkitteluun ole-
miseen arvoitusta. Kuiten-
kin minä olen olevinaan
kirjailija ja sitä nojasta
olisi minulla tilaisuus ensi

talvena tulla toimien Rivie-
rassa (Antibesi) tavallis-
ta halvemmalla: 100 mkalla
(francs) kumma- ja tilaisuu-
sienkottalee. Tällä siis vanha
ja tairas englantilainen Lady
Murray on luennut tiellä
l'Esperance nimisessä
Chateaus ^{Köyhille} taiteilijoi-
lle ja kirjailijoille Erholungs-
Kaihan. Ja minulla on Kun-
nia Kunnia myöskin tuohon
Köyhälistöön, joten olen saanut
luvan ensi talvena yllä maini-
tusta maksusta elustella sano-
tussa liimassa 15 päivä loka-
kuuta alkaen. Kun olen Kuvit-
telut etelä-Ranskan luontoa
ja ilmanalaa viehkeäksi ja
terveelliseksi, niin tekee mie-
leni jämsään. Kotimaahan

tulisin siis vasta ensi kevä-
nä, jos kengissä olisin. Pinta-
ni ainakin on nyt taas parempi
kuin ~~muutama~~ ^{marin} vuoteen. Mutta
unettomuista öistä on ole vielä
kokoonaan päässyt. Ja niin
koulunkin ei unettomuudesta
säännä si henkinen työkyky-
niikään voi olla suuri. Seurauk-
seksi siitä on ollut pieni tuotto-
leikkauteni viime vuosina.

Siunne ja omillei toivo-
tan terveyttä ja voimia yhä
jatkuvien talvisien toihin.
Terveisin! Ystävyydessä

J. H. Erkkö.

Kunnon on ollut viime ai-
koina täällä. Terveellistä kun-
nosta näyttää täällä keskikoulu-
passa yleisimmän levinneen
urheilukunnon.

8/20/98 Genève, rue du Puits de St. Pierre
1.3e.

Arvoikas Weli!

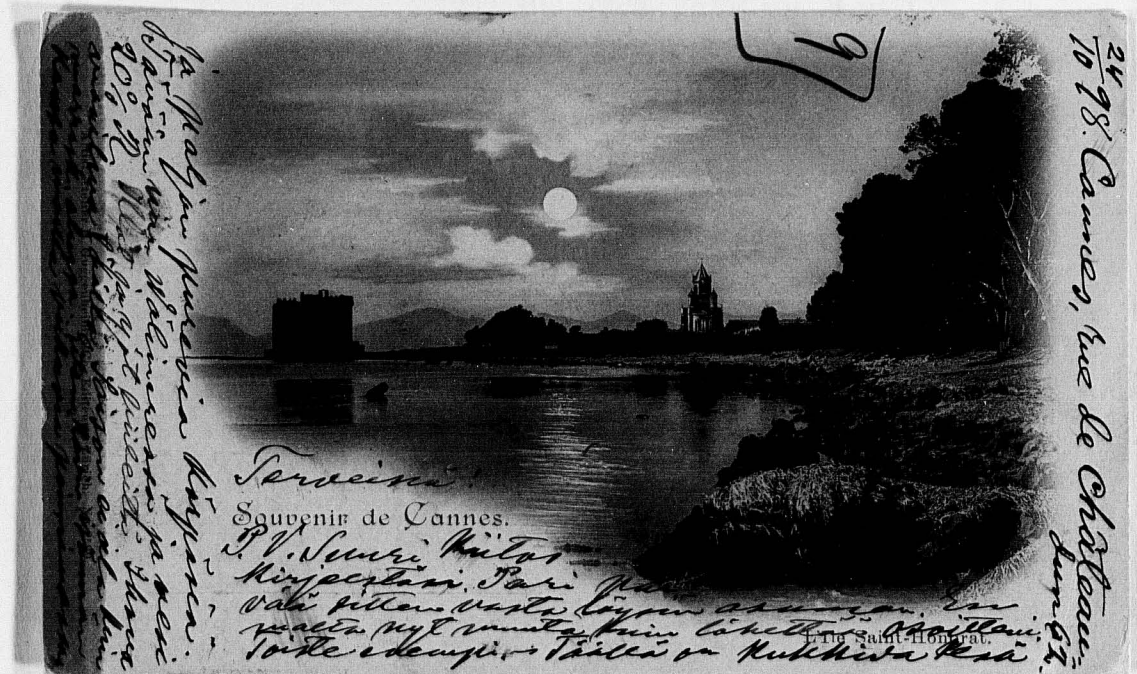
Jo kauan sitten on ollut
mielestäni sinua viime kirjestän,
Muhansuaren kirjestän kättä,
mutta nyt sen vasta teen, kättä
hartasti. Olin aikeissa piankin jät-
tää Gouf ja mennä elämänsä,
mutta sittenkin se lykkäytyi tuon-
ne lokakuun puoliväliin. Kortti-
cia kuttään taas muuttin, kutter kir-
jen olleen vielä jätetty nyt taas
pensionissa, Kielen vuoksi.

Viime kirjesi kertoi luonnou-
tuloja Muhansuarella. Ensimmäinen oli Teitä
sitten tulvia, sitten Goufillemaa ja
vähemmän iskoja. Radan, kypse-
mättömän luonnou Majutähtä
liene sellin markateko, josta minä

siis olisin tilaisuudessa kerto-
maan, jollei sanomalehdet sitä ole
tehneet ennen ja paremmin. Niin
kin Lassassin Luigi Luccionin
itse sanotaan välttävän, ettei
hän Lombrosan opim mukaan ole
rikolliseksi syntynyt. Tus ovat olleet
hänet villitänneet. Ja kuka tietää
eikö hän ole oikeassa. Mutta
sittenkin täytyy ^{huittenkin} (olot olla rikolli-
siksi syntyneitten ihmisten luomia
— Adamia oyyttä rikoksestonsa
kehua. Onko Mentees ukkosen
tukolla ja Assassinatilla mi-
tään yhtiötä alkajunna? Jos
jos edellisen voipi tehdä vahin-
gollomaksi, ^{amatto} vieläpä vahingollis-
esta työdykseksi, eikö voisi
jainain tulevaisuudessa assas-
siniaakin (Mauskelmörder)?

Riköyksiensä työ kokokansojen
kertymiseksi ole kovin nuori,
kovin uusi, että se olisi ~~horvut~~
ennätänyt suuresti joukkoja
kertyä. Ja se pirstomistyy mi-
nän on tehty on useissa tapauk-
sissa kohdannut orjia tai heidän
liheisiä jälkeläisiään. Euroopan
kansoista on Sveitsi ollut kau-
immin vapaana ja kaikkimien
yleisen opetuksen alaisena, mut-
ta se onkin järjestyksellistä ja
ennenkäitteen alkua ja
toimevaa kansaa — mitään
virheetöntä se tulisi si ole.
Noistot ja ^{miekkakäijät} ~~työtyömatkustajat~~ täällä
ovat ulkomaitten kasvattamia
karkulaisia, epäoikeuden
ja luonnottomien olujen lapsia.
Italiasta ja Espanjasta esim. papit
ja ylimysvallan kiros. Mutta vä-
mät lähtivät pois lään tilalle.

Meillähän on kylliksi ruokaa
kolmessa. Minäkin rupean kys-
kaleistumaan pessimistiseksi
valtiollisen tulevaisuutemme
suhkeen. Mutta minulla on kuin
tunakin se usko, ettei mitään Kan-
jaa voi olemasta ja elämästä
hävittää, jos se tahtoo itse elää
tahtoo. Kansallisuusto, niin ylei-
seksi levinnyt kuin mahdollista,
on Suomen kansan parhain
säilyttäjä yhä kartelevan tiivis-
tyksen ohessa. Jollan omintuinen lausuma
Suomen oma erityinen tehtävänsä.
Täällä on kerran ollut liian
poutainen, josta suuresti vähen-
tää vuoden taltoa, varsinkin vä-
nösä. Joku kaupilmi kieman
herakkaa ja sitten elua on liian
pi. Vielä ei näy tyhjän merkkinä.
Himassa joku kerta väkossa vielä
Rhaussa Käy. Siinä tietyt jo
puuhaat työssä valjaisissa. Työ
voimassa ja kerta kaupan. Terveisiä
itselleni ja perheelleni. Yhteydessä.
J. H. Ruuska.

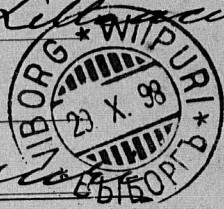
CARTE POSTALE

Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse.

H. Kevra Rehtori Hugo Lillmanus

Vuoksi

Finlande

$\frac{5}{XI}$ 98. Cannes, rue de Châteaudun 62.

10

Veli arvokas.

Lienet saanut korttini,
jonka arunnon löydetyksi tui-
tä lähetin. Sen jälkeen olen
ollut hyvin haluton kirjoit-
kirjoittamaan. Ensi päivien
iloisesta ihastuksesta tapa-
tui näet laantunut, niin-
kuin tavallista. Tähäläiset
monstique'it, pienet mo-
kutoitikat, pilasivat vähäisen.
Kun yöunen, piten aurinko
paistoi tulisesti päivillä ja
vielä kaiken sulaisen lisäksi
lääkäri poltti tulikuomalla

teräspunkolla puolen pota-
lova hartioihini ja kehi-
sillä olevan kovin tehok-
kaan vaikutuksen hen-
tyä eliniin, jopa keumatis-
miinkin, vaikka hän sa-
malla vakuutti, ettei keu-
massa ollut mitään. Nyt olen muuta ke-
koa kuin, että se pitkä-
sen bronchitin jälkeen ovat
fatigués. Ajattelin itsekseni,
eikö tällä koko mies väsy
nyt, vaikka oikein käsitä
mikä oikeus minulla olisi
näin nuorena väsyä. Nu-
orena, sanon minä, sillä
ainoastaan väsymyksettä
sen minä vauha.

Edellä kerrotuista syistä

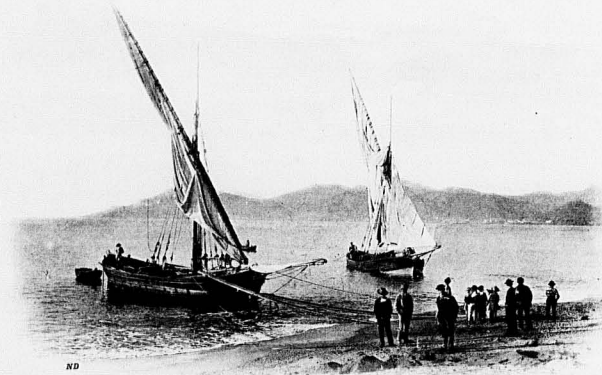
joulun aikaa tovalistakin her-
mostuneempi ja rauhallinen. Nyt
olen taas taspittunut ja tui-
aan vähitellen hyvää, var-
sininkin kun täällä vain vä-
listi juosta mereen, kun
tää ei satu satasen olemaan.
Kuten tällä viikolla on
ollut. Tänään taas paitoi
käivä ja minä mereen.

Täällä se kasvivierus
on niin rikas, että kiveilyllä
ni olen haivautunut Simon-
kikseri, kun niiden kieltä
en ymmärrä. En yritäkään
eri lajia tai pukeutakaan si-
malle luetella. Ennen väsy-
ttä täällä kasvaa ja kyps-
tyy orangit, mandariinit ja
sitronit sekä olen joimut

muista kypsiä vinkunna,
aita kypsiä, Käpsestäin &
kääntä kääntä kääntä
isäntäin Kerolla kääntäin
Turkossaan maalla. Mies
on ollut Vuoden Agerissa
tutkimiehenä ja sanoo sana-
mahtiossa kääntäntäin
90 tuh. pres. Kukkia mone-
kärkinä näkee täällä jolla
päivä sekä kukkakouppaissa
olla torien oikein tukkuttain.
Turinno näitä aikoja ei kuiten-
kaan vinkdy taivaalla kuin klo
6:55 - klo 4:32 (tänäin).

Teilläkin siellä näinä purn-
aikkina on kääntäin oikeita kää-
iloja G-peli ja musiikkia ja palomus olti.
lyhyet aivanseipäissä. Vantat ja
kudet teatterit, sekä vudet orkes-
terin johtajat ja laulajattaret. Ol-
kaan ommeltsi. Kääntäin Terve-
lii

Kääntäin J. H. Tarkka

¹⁶/₇₂ 98. Cannes, rue de Châteaudun 17.

Arvokas Veli Rehtori.

Viime kirjestän kääntäin
lähelän tässä kääntäin me-
rimiehiä kääntäin sena
vastantekni vääntäin kääntä-
maan. Jos heitä pahasti kääntä-
tät, vaivat he laivoineen kääntä-
yli Naboule kääntäin ja puuto-
utua Esterel vuoren kääntä, et.
kääntäin kääntäin kääntäin kääntäin
kääntäin kääntäin.

Kääntäin

kia, joita kumutaan Pariisissa
 kalliista hinnasta myötävän mor-
 sin kumunailin. Kaikki eläimä
 näytetään sytytyneen käihin ja kau-
 taan - ei toki vanhat pois edelle-
 siin. Minä elän työssä toivossa,
 kun saan saisin säännöllisesti unta.
 Pitkän aikaa on täällä kestänyt kau-
 viita ilmoja ja tävääntä, nyt jousi
 paitaa päivä tälle paperille täyteen
 terästä. Kärpäset pyrkivät su-
 hen nuuskiin ja kirjetalainmukia.
 Rauskan erikuntaupseeriston ta-
 vat niilläkin. Kaalaiselämän yksi-
 toikkoisuus on katkoisemaan punkkiaan
 torisen poraikkaa markkinoita. Ky-
 tyin koveleksiäni mitä joulun valmis-
 tetaan, kun kokuja nostetaan. "C'est la
 foire qui dure trois jours", vastas-
 si minä minä selvästi ettei minäkään
 kuovalla kylläköydälläni ymmärrän,
 joulun laulun täällä tulevan ikäväksi, kun

Lulin paperin jo loppuneen,
 mut ei vielä. Herran kii, että minä
 joulukokouksen, kun oli arvanheiton kau-
 nalla mihin steenpäimkin astetta,
 käväisin parin päivän kulussa
 Antibesit, Nizza, Beaulieu ja
 Monaco. Kun niin lyhyessä ajassa
 halusin päästä kolmessa viikossa
 mainitussa paikassa selville elä-
 mästään. Antibesistä, niin oli minulla
 vahvasti puolesta. Antibes on
 ikävä liioiteltu satama, liikkei-
 nän on huviloita ja silleä se Cha-
 teau l'Esperancekin, johon minun
 piti päästä. Nizza on liikkeellään
 jo suurkaupungin tapainen, vaikka
 vaatimattamassa asunnossa ja kunnan sie-
 lokin 100 pres.lla tapaa. Beaulieu ja
 sen lähellä Eze ovat kauniit hopeat
 ja kallut rautakylät kalliin hinteen.
 Vielä kuumemmalta ja melkein aivan
 karsittomalta rautakalliolla ovat Monaco
 ja Monte Carlo, mutta ei kalliimpi kuin
 Cannes ja Nizza.

UNION POSTALE UNIVERSELLE
CARTE POSTALE
FINLAND

POSTKORT
FINLAND.

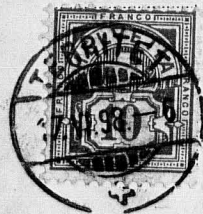
POSTIKORTTI
SUOMI.

Rehtori Hugo Lilius

Wäinö

Sida för adressen — Osoitteen puoli. — Côté réservé à l'adresse.

POSTKARTE
CARTE POSTALE — CARTOLINA POSTALE
Nur für die Adresse

H. Herra Rehtori Hugo Lilius

Lappajärvi, Savitaipale
Finland

J. H. Eukon aulisto

Kinjen vaihto seura Zilliacuksen

maussa

Saapuneet kineet :
19. 1. 1898
23. 4. 1898
23. 6. 1898
2. 8. 1898
19. 8. 1898
5. 10. 1898
14. 11. 1898
26. 1. 1899

Wäspurissa 19. I. 98.

Piitto Heikin kaitukohon,
Nuorekkaana pulputukohon
"Vielä vierressä vuosien,
Kuluessa kymmenien!

Onnen käki kukkukohon,
Kultarinta laulakohon
Aina aikeja keväisiä
Maille kuulun laulusepän,
Aina päiviä kullaisia
Pihamaille soittomichen!

Hugo Lilliacus.

Wäspurissa

Viipuri, 23. 4. 98.

H. V.

Korin ällistyit luultavasti kun näit firma-nimen tämän kirjeen koverissa. Ajattelit kai, että "mitähän tuollakin on minulle kirjoittamisesta". Rauhoitu! Lyy siihen että kirjoitan tämän neroutuotteen on hyvin viaton ja yksinkertainen. Olen kuullut eräiltä tuttaviltaini, jotka ovat jonkun aikaa olleet ulkomailla, että he tuntevat jonkun moista iloa aina kun saavat kirjeen kotimaastaan, olkoonpa vaikka henkilöltä, josta eivät muuten paljoa välitä. Jos niin on, niin mielikelläni suon sinulle sitä vähäistä iloa, jota mahdollisesti voin tuntea sen johdosta että myös meine Ulenigkeis muistaa sinua. Ja tämä ei ole teeskentelyä, sillä usein olen näinä aikoina ajatellut ja mielikuvituksessani nähnyt sinut hengittäen Meranin raitista vuorimaaiseman ilmaa, käy kelpvää "pääl kukkaiden ja ruusuihin". Olen kuvitellut miten hauskaa olisi, jos saisin tehdä sinulle seuraa siellä. Kuinka paljon ruusia kasvia saisin siellä tuttavikseni, kuinka mikroskoopilla kiikaroisin ruusia leviä ja kuinka sillä välin aseettomilla silmillä ihailisin Tirolin kaunottarien pyylyviä onuotoja. Onhan vauhankin lupa ihaila. Mutta en nyt ole siellä, vaan kuulusta Viipurissa ja hengitän kaupungin sisvasta ilmaa, joka on kaikkea muuta paitsi raitista. En astu "pääl" kukkaiden ja ruusuihin", vaan astun likaisella trottourilla. Ei kohtaa silmää vihannat kentät, vaan lumi, jolla ei ole jälellä

muuta lumen ominaisuuksista kun märkyys, ei sitä
ainakaan väriltään lumeksi luulisi. Ja nuo ansari-
kasvit, kaupungin kaunottaret ampiais-ryötäisillään,
niitä en juuri koskaan ole ihailnut. Eikä nuo sateiset
ja räntäiset ilmat ole houkutteleet pitempiin kä-
velyihin kuin kodista koulun ja koulusta kotiin.
Ja sillä lyhyellä välillä ei ennätä ihmeitä nähtä.
Ainoa merkittävämpi ilmiö, joka silloin tällöin
tulee vastaan on Kuvernööri, pää pystyssä,
pöyhkeänä kuin itsetietoinen hännätön kukeko.
Omaa arvoaan tuntevat kokot ovat aina suuresti
huvittaneet minua. Mutta mitä tämä lorjotys ku-
koista ja Kuvernööristä huvittaa sinua. Jos edes
tietäisin kertoa jotain interviöitä kotimaisista
politiikasta! Mutta tunnethan miten perin tietä-
mätön ja typerän minä sillä alalla olen. En tiedä
muuta kuin mitä sanomalehdissä jo kait aikojen
sitten olet lukenut. Helsinkiinkin kinnataan Lön-
rotin puksausta ja suom. uuden teatterirakennuksen.
Tiskin ukko L. aikomaan avoisti, että hänestäkin
syntyisi puutakapula. Mutta onista sitä nykyään
ei riidellä! Täällä V:ssä on kummiinkin ollut ver-
rattain hiljaista. Ainoastaan Jäkkämiska ja Pöski-
nen ärähtelivät toisinaan toisilleen. Muuten täällä
kuten monessa muussa paikassa maassamme ol-
laan kuumeentapaisessa puuhassa jumalakein-
aikaansaamisessa. Minä vanha, vaivainen ja Syn-

tinen ihminen olen, pahoin pelkään, parantumaton.
En kirjoita nimeäni siihen listaan enkä toiseen.
Poranderistakin on tullut ankara raittiusmies; kova-
sti puuhaa ja häärää, pituä puhetta ja - pahoin
pelkään - kohta viepi laakerin veli Salmen'ilta
raittiuksankarina. Juuri tänään kuulin että
Sallin äskön on sairastunut keuhkokuumeeseen.
Ikävä kyllä, sillä jos parantunkin, niin tuskin
vahvistunee siksi että voi ottaa osaa lakkolais-
ten suunniteltuun suureen juhlakulkun Helsingin-
melle 1.inä päivänä toukokuuta. ~ Kun toukokuus-
sa kai täälläkin puolueinto nousee kuohuun,
kun sen keskipaikoilla on pormestarien ja
raatimiesten vaali. Ennot luultavasti ta-
pausa mukaan eivät taas tässäkin asiassa
tule vetämään yhtä köyhtä.

Mutta nyt täytynee minun lopattaa lo-
runi. Käy kohta terveeksi ja Suomeen pa-
lattuasi pistäydy Taipalsaarilla; asun siel-
lä entisellä paikallani.

Snf Wiederschen!

Veljes
Hugo Lilliam

Os
Montreux

Taipalsaari, 23. 6. 98.

Yli Kulta!

Kiitoksia hyvin paljon postikortistasi ja samoin myös kirjeestäsi, jonka jo sain toukokuussa, mutta silloin oli niin paljon juuhua, että en eunnottanut kirjoittaa ja kiittää sinua siitä. Kirjeitten luista on sama kuin velkajen; mitä vaivemmiksi ne tulee, sitä vaikeammaksi ne on suorittaa. Ja ettei nyt kävisi samoin, niin ~~he~~ vastaan jo heti eilen saapun. Kirjekorttisi ~ Ennenki tyytyy minun esiintyä patriotin ja kirkon meidän niin monta moitetta saamittua ~~kärsiä~~ postilaitosta, joka ihan varmaan on ver-raton ruviteista huolimatta, sillä se tietää? lähettää? Kirjeeni perille tänne Taipalsaareen, vaikka veli Erikko, jonka päässä Montreux'in ihannukset ovat janneet pyörälle, osoittaa Kirjeen Taivutaipaleen.

Kehoitit tulemaan Meraniin ja kylläköön olisi mielelläni tullutkin, mutta se on yksi pieni ^{france} miksi joka aina tuommoiset hyvät tuumat on myytyyn ja se on se maailmaa komentava makti: raha. Jos jolloin joku pieni summa vuosipalkasta jääkin yli, niin ilmestyy aina niitä mielellään vankkoja reikiä ja usein muoriakin - nusiakinhan minun olisi pitänyt sanoa, Nii se matka jäi, niinkuin monet muutkin. Nyt olen täällä taas vanhalla hyvällä Illukansaarella. Lähellä meitä, Orjain niemellä asuu Merikanto perheineen ja soitto-koneineen.

Minä saapuu tänä iltana kotiin Porin laulujuhlalta.
Samassa höyryssä saapuu myös tyttärenti Elsa, joka
nykyään on kassanhoitajana Maanviljelys-
seuran Viipurissa ja ehkä myös toinen pankki-
ihminen Hugo Rönkästä. Ouhon siinä jo vähän
vaihtelua saarelaisen yksitoikkoseen elämään: mikro-
skopeeraminen, lukeminen ja kalastaminen. Olen jo eh-
tynyt tänä kesäkuussa, joka alusta oli kylmä, sitten
kuumis ja nyt paraiten myrkyinen, tappaa lohien
(ja 5 kiloa), 22 haukia ja siihen lisää ahvenia ja
säyneitä. Nün, myrskyistä on ilma nyt täällä ja
myrskyistä kuuluu maailma ylimatkas nykyään ole-
van. Johan viimeiset sanomalehdet tietävät ennen-
taa myrskyä itämerelläkin. Mutta missä muista
myrskyistä huolehtivat valtiomiehet ja - Ohrbom
ja tuttavamme Ohrbom missä häntäkin lienee? Luulta-
vasti taas ulkomailla; ehkä vielä äkkivieras-
ta tapaat hänet jossain. Muista yhteistä tuttavis-
tamme johtuu muistini veli Tallman, josta viime
kirjeessani mainitsin sairastuneen keuhkokuumeeseen.
Niinkuin epäilemättä jo ammuinaikojen sitten sanomaleh-
distä olet nähnyt, nün tuo tauti katkasi hänen elä-
män lankansa. Hänen, niinkuin moni muukin, koetteli
parantaa maailma, mutta pelkään että maailma on
kuten Tallman-vainajan keuhkokuumeen - parantumaton.
— Jos vielä viitsit tuhata mustetta ja paperia,
nün anna minun tietää milloin käänät kulkusi

Kotiinpäin.

Ja koska en enää keksi mitään millä höys-
täisin tätä laihan kirjoitustani, niin täytynee
lopettaa. Etä hyvin ja tuo nauttia runoja. Jos
sattuisit synnyttämään runon, joka sopisi laulet-
tavaksi, niin lähetä tämä, minä annan sen
Merikannolle, joka piti lauti sille kauniin
Sanderin. Siltä näkyy täällä maalla tähtien
sävellyksiä miinkuin turkinhihasta.

Veljesi

Hugo L.

Yllukansaari 2. 8. 98.

X
Helsingin, uuden talon hävitys laatu.
X
Hyvä! Kiitoksia kortistasi. Hauska että muistat meidänkin vähä-
pätesyitämme. Mutta mitähan minä maamaukka, joka elän tääl-
lä saarella kaukana kaikesta maailman liikkeestä, tiedän kertoa
sinulle Suomen oloista, joista et jo sanomalehdissä olisi lukenut.
Olet kai lukenut jo ammon aikoja, että vesi on kaikissa Swe-
nen vesistöissä hyvin korkealla, mutta ei sinulla sentähän
voi olla oikeata käsitystä millä "se ottaa itsensä ulos".
Täällä Taipalsaarella esim. on vesi noussut niin, että luotaja,
jotka ennen kokosivat yli metrin veden pinnalta, ei nyt ei
näy eikä kuulla kuulu. Monessa paikassa ennen ihaittiin
kauniista ^{hienoa} hiekkarantaa, nyt niistä ei näy enää missään; ter-
valepät ja koivut ja välistä joka nolon näköinen peltaja
kokoaa vedestä lähellä rantaa. Katatkin näkyy hukkunee-
tuohon suureen tulvaan, sillä hyvin vähä saa mitä ongella; ja ennenkin
niitä ongittiin kuin alahyllyltä. Luonto on peräti muuttunut,
ei tahdo tuntia seutuja enään, mutta ihmiset ne on entisellään,
parantumattomia joko idiootteja tai ~~pe~~ kavalaa keinottelijoita. Siis
päätökseen tulee tääläkin, kun soutaa rantoja pitkin; siellä
näkyy pitkin matkaa haaskattajia metsiä ja halko-propsi-
ja ratapölkky-pinoja. Näyttää siltä kuin nykyisessä suku-
polvessa räiväisi vimma (vaikkapa vaan väistomaisesti) pe-
lastaa mitä on pelastettavissa ennenkun —

Jo olin luiskakhtaa alalle, jossa en ole kotona ja joka
aina on inhottanut minua, lopetan siis tuohon katkon-
naiseen lauluseen. Hauska olisi, jos joskus kirjoittasit
kuinka kauan vielä tulit ulkomailta olemaan ja missä.
Merikantoa hyvin harvoin tapaan. Hän tekee työtä kuin X

Ilukansaari 19. 8. 98.

Yleinen
Veli Erkki! Kiitoksia kirjeestäsi! Vaikka en tiedä mitä kirjoittaisin, niin ryhdyn kumminkin nyt vastaamaan, sillä mieleni ylipäätään rivistä näet on jo 19 p. ja 28 p:n varhain aamuisilla kahdetään taas tuohon Kosmopolittiseen Viipuriin ja Kuu Herran sinne on saapuneet, niin alkaa monet puukat ja harmit. Silloin tietysti ei kirjitten laatimisesta tule mitään ainakin kolmena ensimmäisenä viikkona, sillä eipähän tuosta nytkään tahdo tulla, vaikka on joutoaika. Tässä äskettäin oli kolme päivää - ilme kyllä peräkkäin oikein kesäistä. Silloin oltiin aamusta iltaan jokikin päivä projektimassa, sontamassa, kalastamassa, marjassa, sienessä ja n. e. p. Mutta jo eilen satosi kuuksi päivän ja ilma muuttui taas kolkoksi ja kylmäksi. No niin, mitäs sille mahtaa. Toivotaan tulevaisuudessa parempaa kesää. Schän on ihmishenkkien tapaista aina turvaantua tulevaisuuden ja vieläpä venyttää tätä tulevaisuutta jatkankaikkisuuteen asti. Tuommoisen äärettömyyksiin menevä illusionien tarve näkyy olevan elinehto ihmiselle. Kummako, jos on puljo humbungia sitten maailmassa, mutta jätetään nämä! ~ Kirron siihen sijaan jotain toista viime sunnaintaina oli tyttäreni täällä ja olimme Ojaimmimessä Merikamoon luona päivällisillä, ilalla tulivat Ojaimmimeläiset, johon sillä erää myös Kunkin eräs Porilainen, Taipale nimeltä, ollen Merikamoa vierassaan, meille tulle Ilukansaareen. Lynttyipä kello 9 aikana ankara ukkoskuuma. Salamoi tukka tiheään ja kuatoi vettä Porvoon mitalla. No, mitäs tehdä. Annettiin satua ja salamoida ja pidimme lystiä siksi kuu aikaa vihdoinkin 2 aikana aamulla väsyi reuhaamasta. Mutta tuihtilija Nactigall, joka asuu Juntulassa ja jolla myös oli vieraita, ei päässyt niin vähällä. Salama iski ruunin pipun kanta huoneeseen, jossa hän vierailunsa istui, särki peitin seinältä ja meni ulos muuta vahinkoa tekemättä. Lura ällisteli jonkun aikaa. Sen pitiminen se. Kirjoita kohta ystävälläsi Hugo L.

Viipuri, 5. 11. 98.

Ich weiss nicht was ich schreiben soll;
Mein Herz ist voll,
Mein Kopf ist leer.

H. E. Kohteliaisuus vaatii että kiitan kirjettäsi ja sen
tuen mieltellän. Kirjoittaa pitäisi myöskin sinulle, ennenkuin
menen pois Genevistä, - mutta mitä? Epäilemättä saat
sinä säännöllisesti suomalaisia sanomalehtiä ja tiedit siis
yleisistä oloista yhtä paljon kuin minäkin. Ja eihän
tota ole mitään erityistä tapahtunutta - vielä.

Onhan täällä Viipurissa tosin markkinat parastuikaa,
mutta kun en edes ole mitään iloa käynyt katsomassa -
kaan, niin en tiedä mistäkö kertoa mitään. Ja tulkko-
han nuo lie entisiä chommat. Kerronpahan sinulle
miten tuo ikävä kisa kuitenkin lopetettiin hauskaalla
matkalla. Merikantolaiset ja meikäläiset vuokrasi
högryn, joka toi meidät kautta Saimaankanan,
Viipuriin asti. Minä sanoin meikäläiset, sillä myös
Hugo oli saapunut Kotkasta ja otti osaa. Niin, oliko,
sinä mukana myös eräs Porilainen, Lautunopettaja
Taipale. Eräät oli hyvät ja -kumma kyllä - ilmakin
kaunista; komea kuutama kun tultiin perille. Mutta
ei löydyx iloa, johon ei vähä kutkerautta pujahda mu-
kaan. Kuinka myskin. Yli M. oli saanut yllä ennen
lähtöämme vatsataudin, joka kumminkin myöhemmin

Viipuri, 14. 11. 98.

Yli veikkonut!

Pitäisihän sinulle kirjoittaa, muntin luulet että
olen jo unohtanut kaukana vieraisissa maissa oleskelevaa
veljiani; mutta mitä kirjoittaa? Totisesti ei mielentilani
ole semmoinen että kehoittasi kirjoita kylvämää ilahuttak-
seni sinua hauskoilla kertomuksilla kotimaasta. En-
siksi ilma on synkkää ja sumuista ja olen aina
ollut tuommoinen raikka; joka paljon riippuu il-
masta mitä humvoriin tulee. Toiseksi ei juuri tule
siitä hyvälle tuulelle kun näkee ystävän toisensa
perästä menevän sinne, josta ei koskaan palaa.
Tarkoitau Lathénia, joka äsken jätti hyvästi kaikille.
Kolmanneksi saa aina kokea ansaitsematonta har-
mia milloin virkansa puolesta, milloin muun tähden.
Puheessani kyllä voin nauraa ja irvistellä, vaan
kokematon ja tollumaton kynää käyttämän, en
voi sitä metodia käyttää kirjoittaessa. - Kun
kevääällä palaat kotimaahan toivon että pistäydyt
myös minun luona. Silloin näytän sinulle pari
halokuvaa, jotka koskevat erästä pientä pilaa,
jonka esineenä oli Kate oli. En viitsi nyt
kertoa siitä, kun se kumminkin ilman kuvia ei

Viipuri, 5. 10. 98.

Ich weiss nicht was ich schreiben soll,
Mein Herz ist voll,
Mein Kopf ist leer.

H. E. Kohteliaisuus vaatii että kiitän kirjettäsi ja sen
tuen mieltellän. Kirjoittaa pitäisi myöskin sinulle, ennenkun
menet pois Genevistä, - mutta mitä? Epäilemättä saat
sina säännöllisesti suomalaisia sanomalehtiä ja tiedut siitä
yleisistä oloista ^{täällä} yhtä paljon kuin minäkin. Ja eihän
tota ole mitään erityistä tapahtunuttaakaan - vielä.

Ouhan täällä Viipurissa tosin markkinat parastaikaa,
mutta kun en edes ole mitään iloja käynyt katsomassa-
kaan, niin en tiedä mistäkään kertoa mitään. Ja tottko-
han nuo tie entisiä ehommät. Kerronpahan sinulle
miten tuo ikävä kisa kuitenkin lopetettiin hausalla
matkalla. Merikantolaiset ja meikäläiset vuokrasi
käryn, joka toi meidät kautek Saimaankanavan
Viipuriin asti. Minä sanoin meikäläiset, sillä myös
Hugo oli saapunut Kotkasta ja otti osaa. Niin, olihan
sina mukana myös eräs Porilainen, Lautunopettaja
Taipale. Eräät oli hyvät ja -kumma kyllä- ilmakin
kaunista; komea kunta kun tultin perille. Mutta
ei löydy iloa, johon ei vähä katkerautta pujahda mu-
kaan. Niinpä myskin. Eli M. oli saanut yllä ennen
lähtöämme vatsataudin, joka kumminkin myöhemmin

hellitti, niin että hän
loppuapuolella matkaa voi istua kannella ja ot-
taa osaa meidän hassutuksiin. Väinö, joka jo on
jotakuinkin edistynyt valokuvaamisessa ja kesällä val-
misti monta hauskaa kuvaa Taipalsaarella, ikuis-
tutti matkaseurueen parissa paikassa kanavan
varrella. Tultuamme tänne lyötiin yhteinen seksa
ja Merikantalaiset ja Porilainen jatkoivat mat-
kaansa yöjunassa. Ja siihen se kesä loppui.

Merikannosta johtuu mieleeni asia, joka ehken
~~hän~~ huvittaa sinua. Viimeisinä päivinä Taipal-
saarella ollessaan laati hän sävelleen siihen runo-
pötkään, jonka lähetit minulle kesällä. Minä
en sitä enää tunnustanut kuulla, vaan Väinö, joka
päivinä ennen lähtöämme kävi Kannon luon-
na, oli kuullut sen.

Kytkään Järnefelt on täällä orkesteria johta-
massa, vaan ei ole vielä esiintynyt. Tällä vii-
kolla kuuluu antavan joulukuun konsertin.
Onnistuuko paremmin kuin Moser, joka jo
keuhkalla katasi täältä.

Ja nyt en enää tiedä lisätä mitään. Elä hyvin
ja kun muutat taas uuteen paikkaan, niin läh-
tetä osoitteesi.

Veikari
Hugo

Camilla

Viipuri, 14. 11. 98.

Yli viikkonau!

Pitäisihän sinulle kirjoittaa, muuten luulet että olen jo unohtanut kaukana vieraisissa maissa oleskeluvaa veljeäni; mutta mitä kirjoittaa? Totisesti ei mielentilani ole semmoinen että kehoittasi kirjeitä kylvämään ilahuttakseni sinua hauskoilla kertomuksilla kotimaasta. En siksi ilma vi synkkää ja sumua ja olen aina ollut tuommainen raukka, joka paljon riippuu ilmastasta mitä humooriin tulee. Toiseksi ei juuri tule siitä hyvälle tunteille kun näkee ystävän toisensa perästä menevän sinne, josta ei koskaan palaa. Tarkoitau Læthénia, joka äsken jätti hyvästi kaikille. Kolmanneksi saa aina kokea ansaitsematonta harmia milloin virkansa puolesta, milloin muun tähden. Puheessani kyllä voin nauraa ja irvistellä, vaan kokematon ja tottumaton kynää käyttämään, en voi sitä metodia käyttää kirjoittaessa. - Kun keväällä palaat kotimaahan toivon että pistäydyst myös minun luona. Silloin näytän sinulle pari valokuvaa, jotka koskevat erästä pientä jilaa, jonka esineenä veli Kate oli. En viitsi nyt kertoa siitä, kun se kumminkin ilman kuvia ei

ei vaikuta mitään. Muuten täällä nykyään
on hiljaista, maassa on rauha ja ihmisillä
on yhtä hyvä tahto - kuin ennenkin.

Ja nyt en tohlaa tiedä mitä vielä osaisin
lisätä. Tosin on kirjeeni lähtä niinkuin Snellmanin
aikana: se "ei sisällä juuri mitään". En läh-
täkään sitä sinulle sisällyksensä puolelta, vaan
olkoon se vaan ~~tervehdykseni~~ tervehdykseni, joka osoit-
taa etten ole unohtanut sinua.

Olen kiitollinen, jos joskus taas viitsit
kirjoittaa

veijullisesti
Hugo L.

P. S. Tärkeä uutinen oli kumminkin unoh-
tua! Huomat raka-ajat on jo täällä - ja
monommiksi ennustavat asiantuntijat niitten
tulovan.

Canis

Vuopuri, 26. 1. 99.

Veikkoseni!

Kitoksia kirjeestäsi ymmäritä sitä seuraavasta ku-
vasta, jotka sain tänään. Luulit kai että lentu-
vaivaa minua, kun et kukaan ole kuulut minusta
mitään. (Eilen ja tänään tosin tuntuu vähän siltä kuin
tuo puholainen olisi tulossa). Mutta syynä kuulumatto-
muuteni on aivan yksinkertaisesti minun - olin jo
sanoa synnyttävään - lastenkirjeiden kirjoitta-
miseen. Enpä juuri ole, paitsi virkakirjeitä, muille
kirjoittamuthaan kun sinulle. Jätit Heikinpäivänäkkin
ilman tavallista runoa, vaikka kyllä muisteti sekä
sitä että sinua. Syyt siihen taas ovat, että runon
hengelmä hyvin harvoin tervehdii minua ja minun
hovirunovilja, Väinö, taas ei ole saanut "henkeä pälle-
sä" syystä, että ajatuksensa on "ylösotettu" kohta
lapakuvasta tentistä ylioppilastutkintoa varten.

Tuosta tutkinnosta johtuen muistini Helsinki ja
Helsingistä helsinkiläiset, helsinkiläisistä taas Kate,
joka nyt on täällä Viipurissa käymässä. Oli eilen
illalla luonani, vaan tänään en ole niistä näh-
nyt. On entisellään, vähän lihavampi vaan.

Tänään kuulin telefoniin kautta uutisen Helsingistä,
joka ehken ilahuttaa sinua enemmän kuin minua.
Meidän koulumme vakinaisen tuntiopettajan ja vuosi-
rahansääntö on vahvistettu senaatissa ja allekir-
joittanut nimitetty lehtoriksi. Tuo ensimmäinen
lause tällä sivulla kuulu epäilemättä sinusta
hyvin kummalliselta, vaan en itsekin voi ym-
märtää miksi olen ollut ja voin niin välipäi-
mätön koko tuosta lehtorinimityksestä hommasta,
jonka ylitarkastaja Streng pani toimeen.

Jos jaksetaan elää tulevaan kesään ja sinä sil-
loin jo olet saapunut takaisin Suomeen, niin käy
katsomassa meikäläisiä, jotka tulevana kesänä
aikoo Amerikannon eli oikeimmin Merikantolais-
ten kanssa asua Olsonin Pohjola nimisessä
huvilassa Kuivamaajärven ihanalla rannalla läh-
ellä Jämsän kanavaa.

Tähän lopetan loruuni, kun jo olen kertunut
kaikki uutiset, jotka mahdollisesti voi huvittaa
sinua ja joita vielä ei ole sanomalehdissä
lukenut.

Vai hyvin ja muista joskus veljeäsi
Hugo L.